

Can Gil

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Major, núm. 34-36

Coordenades:

Latitud: 41.551079154701
Longitud: 2.2469280660152
UTM Est (X): 437196
UTM Nord (Y): 4600209

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XIX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: IBARS PÉREZ, Gemma i CASTEJÓN VIDAL, Pol (2011). Catàleg del patrimoni arqueològic i arquitectònic de Montmeló. Text Refós. Ajuntament de Montmeló.
Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00
Número inventari: IPA 29154
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat: Privada
Titular: 7305414DG3070N0001QE
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart

Descripció

Can Gil, també conegut com el Cafè de baix, se situa al carrer Major, antic Camí Ral i principal via de comunicació del municipi.

Es tracta d'un edifici entre mitgeres de planta rectangular. Consta de planta baixa, pis i golfes. La coberta és de teules àrabs a dues aigües, amb el carener perpendicular a la façana principal, que està acabada en un ràfec, sostingut per bigues recolzades en mènsules de pedra.

La façana s'estructura a partir de set eixos de verticalitat a la planta baixa i tres a la planta pis. A la planta baixa, s'hi han fet noves obertures per adaptar-lo als nous usos. En aquesta planta també hi ha dos establiments comercials, a més de dos habitatges a la planta pis.

La façana de l'edifici es caracteritza per estar totalment esgrafiada, imitant carreus regulars, sobre un sòcol llis, trencat per les obertures i per una franja horitzontal que separa la planta baixa de la planta pis. Totes les obertures són de llinda recta, amb guardapols motllurat. A la planta baixa hi ha dos portals per accedir als comerços i dos pels habitatges. També hi ha dues finestres amb reixa de ferro. Les tres finestres de la planta pis tenen un balcó corregut, suportat per mènsules de doble perfil corbat i protegit per una barana de ferro forjat. Sota el ràfec, s'hi obren tres forats de ventilació que tenen al mig una motllura en forma de fulla de trèvol.

De l'interior, hi destaquen les rajoles modernistes que es conserven a les parets dels fogons de la cuina, decorades amb motius florals i geomètrics de colors ocre, marrons i blaus sobre fons blanc. Van ser fabricades a la indústria ceràmica Pujol i Bausis d'Esplugues de Llobregat.

Observacions:

Es tracta d'una construcció del segle XIX d'estil historicista.

Història

Can Gil era un cafè-fonda on s'hi feia teatre i ball. Però abans havia estat el Cafè de baix, en contraposició a l'altre cafè que hi havia al carrer Major, per separar-se ideològicament, ja que en un s'hi reunia la gent de dretes i en l'altre la d'esquerres.

Quan l'any 1925 els propietaris deixen el negoci, un grup de clients decideix fundar una societat recreativa.

Bibliografia

CARRASCO MARTI, Maria Antonia (1998). Can Gil: un exemple d'arquitectura del segle XIX a Montmeló, el camí cap al modernisme. Dins el *Butlletí del Centre d'Estudis Montmeló*, núm. 3.

IBARS PÉREZ, Gemma i CASTEJÓN VIDAL, Pol (2011). *Catàleg del patrimoni arqueològic i arquitectònic de Montmeló*. Text Refós. Ajuntament de Montmeló.

SUBIAS PUJADAS, M.P. (1989). *Pujol i Bausis, centre productor de ceràmica arquitectònica a Esplugues de Llobregat*. Ajuntament d'Esplugues.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

